

Våga stå upp för din tro?

Trefaldighetens vardagsliv

I förra numret skrev jag om den tid som kallas trefaldighetstiden, den del av kyrkoåret som undervisar och vägleder oss på ett konkret sätt hur vi kan leva våra vardagsliv med Jesus. Det är en underbar tid och den är inte över än. Jag älskar att det får handla om vardagen, de vanliga dagarna. Jag vet inte hur det är i ditt liv, men mitt liv består helt ärligt mest av vardagar. Och vad bättre att fylla den största delen av livet med än med Jesus?! Det är underbart att i trefaldighetstiden få bli påmind om Jesu verk i vår vardag.

Nya veckomässan kan berika

Det är så lätt att man bara springer på och glömmer att stanna upp och ge sig tid till att både se och höra vad Jesus säger och gör. Det är en av anledningarna till att vi i höst kommer att ha något nytt på agendan, nämligen veckomässa. Det kommer att bli ett gyllene tillfälle att stanna upp en kort stund i vardagen och lyssna, se och ta emot vad Jesus har att säga och ge till oss.

De förföljdas vardag

Under sommaren så har en helt annan vardag än min egen varit aktuell, nämligen den vardag som de förföljda kristna

lever i. Den 26 juli fick en präst i Frankrike sin hals avskuren mitt under pågående mässa. Hans död fick mig att börja tänka över vardagen som kristen - hur otroligt olika den kan te sig.

Jag tänker på de som bekänner sig till Jesus i länder där förföljelsen är som värst.

Jag tänker på Hanif från Afganistan och Ahmad från Iran som vi kunde läsa om i Sändaren nr. 35 31 augusti 2016. De fick båda fly undan en säker död på grund av deras nyfikenhet och dragning till Jesus.

Jag tänker på Azzam som mötte Jesus i en syn i moskén i Somalia och som blev tvungen att fly för sitt liv när han ville lära känna Jesus bättre. Hur han bara några

månader efter sin omvändelse riskerar livet genom att låta sig smugglas i en likkista till Kenya för att få tag på biblar till sig själv och de andra som också blivit kristna i hemlighet i hans nya hemby.

Jag tänker på Farid, Joseph och Hanna i krigets Syrien som får se hur de bittraste fiender sida vid

sida tillber Jesus i underjordiska församlingar som med fara för sina liv träffas mitt i natten. De riskerar varje dag sina liv och de har tillsammans köpt en bit mark för det som de alla vet är oundvikligt. Marken ska användas som kyrkogård för alla de kristna som dör som martyrer.

Jag tänker på muslimen Dori och hennes femtonåriga dotter Hania och fjortonåriga son Saeed som hals över huvud måste fly från Damaskus till Jordanien när hennes make blir kidnappad av en rebellgrupp. Under den fyra dagar långa vandringen

får både mor och dotter möta Jesus i drömmar och efter att de överlämnat sina liv till Jesus så får de vara med om det ena miraklet efter det andra.

Slutligen tänker jag på Shukri och hans familj i Irak. Shukri och hans fru Khadja lär känna Jesus genom en modig vän som ger dem ett nya testamente och de får båda möta Jesus i mäktiga drömmar. Bara ett par månader efter sin omvändelse så blir Shukri offer för IS och lider martyrdöden och hans fru och barn får fly för sitt liv. - **Vilken vardag!**

Vågar jag riskera för min tro?

Dessa är endast några exempel på alla de människor som dagligen riskerar sina liv för Jesus. Och det gör man inte om man inte tycker att det är värt det! De flesta exemplen kommer från en bok som heter *Är du kristen ska du dö!* av Tom Doyle. När jag i sommar har läst den och andra böcker från den förföljda kyrkan, lyssnat på vittnesbörd och allt mer satt mig in i livet som förföljd så har frågan gång på gång dykt upp i mitt inre: *är jag villig att dö för Jesus?* Är jag villig att riskera mitt liv för att andra ska få lära känna honom? Som tur är så är frågorna ännu endast teoretiska och retoriska i min vardag - jag bor i Sverige där jag är otroligt trygg. Men frågan fortsätter ändå att bränna i mitt inre... Dessa människor, vars vittnesbörd har berört mig så starkt i sommar, har blivit mina nya hjältar. Och jag vill göra vad jag kan för att stötta dem. Så jag ber. Och ger. Och jag har gått med i ett upprop på Facebook som heter Mitt Kors.

Mitt Kors - ett upprop

Till följd av mordet på den franske prästen i juli så skapade tre präster i Svenska Kyrkan ett upprop på Facebook där man uppmanade människor att bära sitt kors i solidaritet med alla de kristna som just nu blir förföljda. Uppropet kallas för *Mitt Kors* och har i skrivandets stund över 10 000 medlemmar. På uppropets sida på Facebook har initiativtagarna skrivit följande:

- + Mitt kors *#mittkors* vill ta ställning för världens förföljda kristna genom att öppet och med stolthet bära korset runt halsen i vår vardag.
- + Korset är hoppets, kärlekens och nådens tecken, ett tyst motstånd mot mörker och våld.

+ Om du inte redan bär ett kors, plocka fram korset som ligger i byråådan - eller gå och köp ett! Ta sedan en bild av dig själv med korset runt halsen, posta här på sidan och tagga med *#mittkors*

Anslut och bär ditt kors

Är du medlem i Facebook så kan du lätt gå med i gruppen *Mitt Kors* och själv lägga upp en bild på dig med ditt kors runt halsen. Det är ett *statement*. Men framför allt så ber jag att dessa människors kärlek till Jesus och deras mod ska smitta av sig till oss alla så att Jesus får en allt mer central och viktig del av vår trygga, svenska vardag. Jag hoppas att vi ses på höstens gudstjänster där vi tillsammans får höra hur Jesus kan bli en allt större del av våra vanliga dagar.

Pastor Sara Grön